

Енергодарська гімназія №3
Енергодарської міської ради
Василівського району Запорізької області
Творча робота
в межах Всеукраїнського гуманітарного конкурсу
«Космічні фантазії»

Номінація «Література, журналістика»

Назва роботи: «Зірка в долоні»

Жанр: поезія

Роботу виконала:

Піскун Софія Вячеславівна,

Керівник: Басіч Анастасія Сергіївна,

вчитель української мови та

літератури,

СВК

Енергодар
2021

Зірка в долоні

Послала літня ніч вже скатертину.

Зіркове полотно аж мерехтить.

Серед сестер молодших без упину

Одна Зорина сяє-пломенить.

Під зорями закохані зустрілись

І сіли біля річки на траву.

У літнє небо разом подивились,

Побачили його красу нову.

Їм Зірка ясна щиро посміхнулась,

Аж Місяць головою похитав.

А серце хлопця різко стрепенулось,

І він кохану ніжно-тихо запитав:

– Кохаєш ти мене? Скажи, кохаєш?

Чи поряд будеш завжди і навік?

– Ти відповідь мою, коханий, знаєш!

Ти мій єдиний в світі чоловік!

– Кохана, що мені зробити треба,

Щоб це кохання вічне довести?

– Лишень дістатись аж до неба

І Зірку мені звідти принести.

Враз хлопець спохмурнів, засумував,

То як ту Зіроньку ясну дістати?

До трав пахучих нахиливсь, припав,

Щоб їм свій розпач-сльози передати.

– Коханий, що ти, не зважай на те,
Цей жарт я не подумавши сказала!
Для мене всі Зірки – ніщо, пусте!
Тим часом майже ніч відлітувала.

А Зірка, лиш почувши ті слова,
Сама в долоню хлопцю впала.
Яскрава, справжня і жива
Йому вона сполохано сказала:

– Неси мене коханій, та мерщій,
Пекучий біль терпи, не зволікай!
Бо скоро погасну в долоні твоїй,
Хутчіш свій подарунок передай!

Побіг хлопчина – ніг не чує
І Зірку притискає до грудей.
В душі аж почуття вирує,
Бо вже біля коханої дверей.

Кохана вийшла. Тиша. Темно.
А Зірка (так буває у житті)
Не вмерла, не загинула даремно,
А знову зайнялась від почуттів.

Вернулася додому, до сестер,
І знову там ясніє, не вгасає,
І жити буде вічно відтепер,
Бо по Землі закохані гуляють.